

Voor particulieren en ter overbrugging tot elke gemeente een (pre-) SMP heeft, kan het e-DNA bemonsteren als onderdeel van een vooronderzoek een meerwaarde betekenen bij het aantonen van aan- of afwezigheid van vleermuizen. Met name door de hogere trefkans ten opzichte van het huidige vleermuisprotocol is de verwachting dat meer verblijven worden aangetroffen dan voorheen. Hierdoor worden vleermuisverblijfplaatsen in woningen beter in kaart gebracht. Als ecologen hebben we echter enkele bedenkingen bij de huidige voorgestelde wijziging Omgevingsregeling eDNA als erkende maatregel.

Om het risico op belangenconflicten en het missen van geschikte invliegopeningen te vermijden, zijn wij van mening dat bemonstering, rapportage en validatie moet worden uitgevoerd door een onafhankelijke partij met kennis van vleermuisecologie.

Een duidelijk omschreven praktijkrichtlijn mist waardoor de bemonstering van e-DNA door verschillende partijen op verschillende manieren kan worden uitgevoerd. Door het ontbreken van duidelijke praktijkrichtlijnen kunnen verblijfplaatsen van vleermuizen worden gemist.

Bij een negatieve uitslag kan de spouwmuur binnen zes maanden worden na-geïsoleerd zonder extra maatregelen. Om dit vast te stellen moeten wel alle geschikte invliegopeningen en verblijfplekken afdoende bemonsterd zijn.

Momenteel is in de voorgestelde wijziging te onduidelijk welke stappen genomen moeten worden als er wél vleermuizen en/of sporen van vleermuizen worden aangetroffen. 'Als wél vleermuizen of vleermuisverblijfplaatsen worden gevonden, dan gelden de natuurregels op grond van Europese Richtlijnen onverkort. Het toepassen van soortenDNA is geen gerechtvaardigde uitzondering op het overtreden van de verbodsbepalingen in het Bal. Het is alleen een invulling van de specifieke zorgplicht. Zodra sporen van vleermuizen aanwezig zijn bij het uitvoeren van werkzaamheden, is in principe een omgevingsvergunning verplicht. ' Voor het aanvragen van een omgevingsvergunning voor een flora- en fauna-activiteit moeten echter de soort, functie van het verblijf en aantallen bekend zijn. Het verloren gaan van een kraamverblijfplaats heeft bijvoorbeeld een grotere impact op de populatie dan een zomerverblijfplaats van één individu. Om de staat van instandhouding niet in gevaar te brengen moet het effect van de werkzaamheden op de populatie worden bepaald. Bovendien kan zonder deze gegevens ook de compensatie opgave niet bepaald worden.

De e-DNA-bemonstering geeft geen informatie over de soort vleermuis, aantallen en het type verblijfplaats. Dit kan met een onderzoek volgens het vleermuisprotocol wel worden bepaald. Beide onderzoeksmethodieken zijn, ons inziens, dus aanvullend op elkaar.

Indien enkel de e-DNA methode wordt gebruikt ontstaat er geen beeld van de aanwezige soorten (inclusief zeldzame), kwetsbare functies zoals kraam- en winterverblijven en

gebruik van de omgeving. Wij zien e-DNA als een hulpmiddel waarbij in het geval van het aantreffen van sporen van vleermuizen aanvullend ecologisch onderzoek noodzakelijk blijft. Alleen natuurvrij maken is niet voldoende. Daarnaast blijft het aanbieden van alternatieve voorzieningen, bij voorkeur direct in de vorm van permanente voorzieningen, nodig.